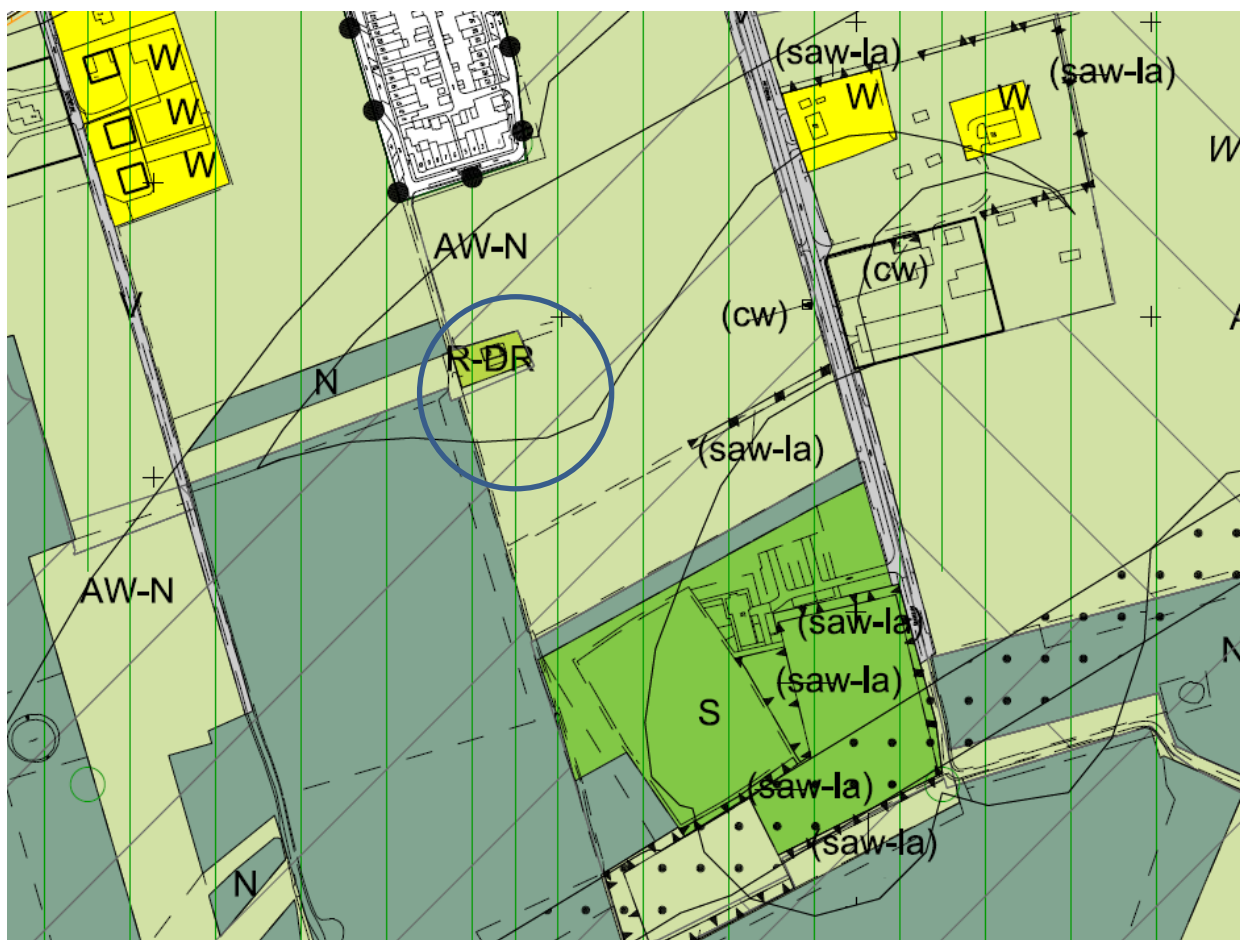

Ruimtelijke onderbouwing t.b.v. het realiseren van een recreatiewoning op het perceel gelegen aan de Kavinksbosch 10 A te Susteren.

Gemeente Echt-Susteren

Ons kenmerk: pm
Datum laatste wijziging:
IDN-code:

Uitsnede verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Echt-Susteren"

1.4. Planvorm

Als onderdeel van de omgevingsvergunningaanvraag dient een "goede ruimtelijke onderbouwing" te worden opgesteld, waarin het plan en de beleidsmatige en ruimtelijk-stedenbouwkundige afweging ten behoeve van de realisering van het plan worden verwoord. Het voorliggende plan voorziet in deze vereisten. De procedure voor de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het afwijken van een bestemmingsplan is geregeld in art. 2.1, eerste lid, onder c juncto artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3° Wabo.

1.5. Leeswijzer

Hoofdstuk 2 is een opsomming van de planologische beleidskaders bestaande uit Rijksbeleid, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid. In hoofdstuk 3 is het plangebied beschreven. In Hoofdstuk 4 wordt ingegaan op het bouwplan dat aan de ruimtelijke onderbouwing ten grondslag ligt. Hoofdstuk 5 gaat in op de verschillende omgevingsaspecten. In hoofdstuk 6 is de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan beschreven en hoofdstuk 7 geeft een beeld van de te doorlopen procedure.

2. Planologische beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het relevante beleid op rijks, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau toegelicht.

2.1. Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vormt de overkoepelende rijksstructuurvisie voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2028, met een doorkijk naar 2040. Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland, door middel van een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Om dit doel te bereiken, werkt het Rijk samen met andere overheden. De SVIR is op 13 maart 2012 vastgesteld door de minister van Infrastructuur en Milieu.

Het rijksbeleid richt zich op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. Het Rijk heeft drie hoofddoelen geformuleerd:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur;
- het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

In totaal zijn 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd, die bijdragen aan het realiseren van de drie hoofddoelen. Het betreft onder meer het borgen van ruimte voor de hoofdnetwerken (weg, spoor, vaarwegen, energievoorziening, buisleidingen), het verbeteren van de milieukwaliteit, ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke ontwikkeling, ruimte voor behoud van unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten, ruimte voor een nationaal netwerk voor natuur en ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.

Het beleid met betrekking tot verstedelijking, groene ruimte en landschap laat het Rijk, onder het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet', over aan provincies en gemeenten.

Voor het projectgebied is sprake van een lokale ontwikkeling waarbij geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn. Het plan voldoet daarmee aan het rijksbeleid zoals dit is vastgelegd in de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het kabinet heeft in de SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het gaat om de volgende nationale belangen: Rijksvaarwegen, Mainportontwikkeling Rotterdam, het kustfundament, de grote rivieren, de Waddenzee en het Waddengebied, defensie, ecologische hoofdstructuur, erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, elektriciteitsvoorziening, buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

Er zijn ten behoeve van de onderhavige projectlocatie geen onderwerpen van rijksbelang uit het Barro die in het kader van deze ruimtelijke onderbouwing dienen te worden beschouwd.

Ladder voor duurzame verstedelijking

De ladder van duurzame verstedelijking is verankerd in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Dit artikel bepaalt dat de toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, een verantwoording dient te bevatten dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte, die te realiseren is binnen het stedelijk gebied en indien dit niet mogelijk is, een motivering voor een locatie buiten het stedelijk gebied.

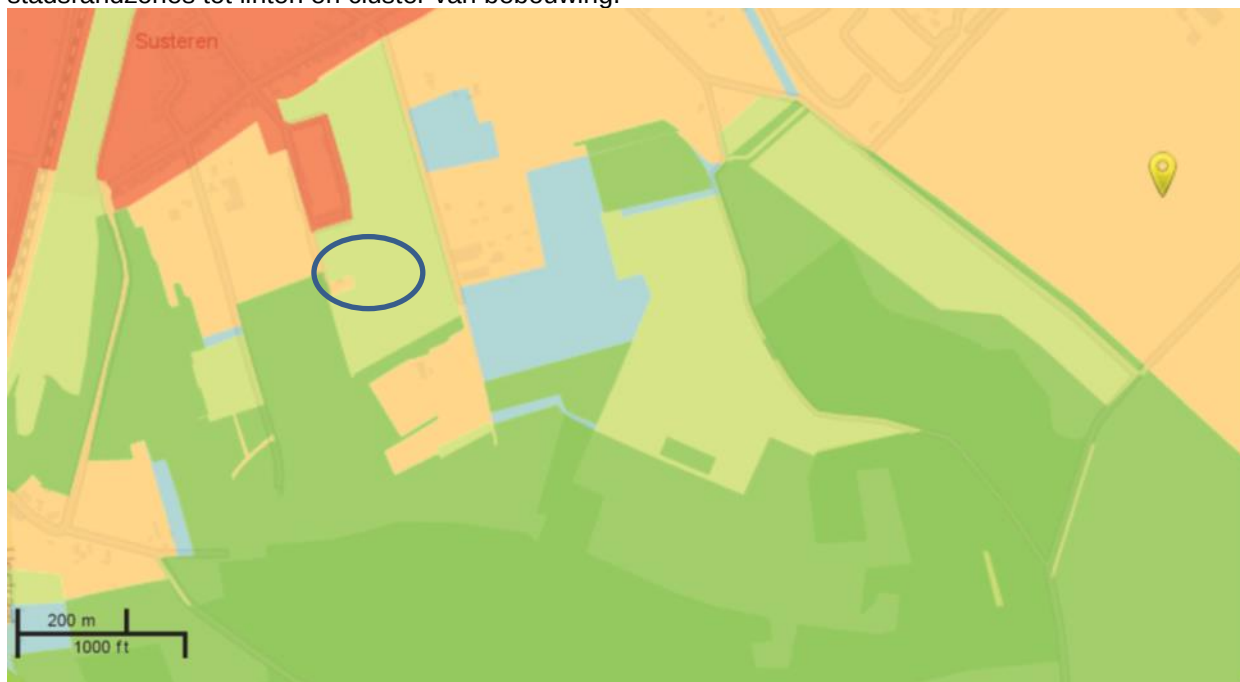
De motivering moet geschieden door het nemen van de bovengenoemde stappen ("de treden van de ladder"). Omdat de projectlocatie voorziet in de wijziging van het gebruik van een bestaand pand, waarbij geen uitbreiding plaatsvindt van het bestaand stedelijk gebied en de projectlocatie zo kleinschalig is dat geen invloed bestaat op de regionale behoefte, is geen sprake van de bedoelde stedelijke ontwikkeling. Daardoor hoeft de ladder voor duurzame verstedelijking hier niet verder te worden opgelopen.

2.2. Provinciaal beleid

Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014

Het POL 2014 is op 12 december 2014 vastgesteld door provinciale staten van de provincie Limburg (ps). In het POL 2014 staat dat de grote variatie in omgevingskwaliteiten een kenmerk en sterk punt is van Limburg. Om daaraan recht te doen, worden zeven globaal afgebakende gebiedstypen onderscheiden. Dit zijn zones met elk een eigen karakter, herkenbare eigen kernkwaliteiten, en met heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. Gezien de ligging van de projectlocatie op de grens met het buitengebied is de aanduiding "Buitengebied" van toepassing.

Het "Buitengebied" omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing.

Uitsnede kaart 1 Zonering Limburg (POL2014)

Omgevingsverordening Limburg 2014

Bij het POL 2014 hoort de Omgevingsverordening Limburg 2014. De juridische doorwerking van het omgevingsbeleid wordt in deze verordening geregeld. Naast bepalingen die voor iedereen gelden (gedragsregels), bevat de Omgevingsverordening Limburg 2014 ook een hoofdstuk 'Ruimte', waarin instructieregels voor gemeenten zijn opgenomen. De te maken regionale bestuursafspraken worden in de Omgevingsverordening Limburg 2014 geborgd. De Omgevingsverordening Limburg 2014 is, net als het POL, op 12 december 2014 vastgesteld door ps en is per 16 januari 2015 in werking getreden.

De Omgevingsverordening Limburg was een samenvoeging van de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening. De Omgevingsverordening Limburg is op 1 januari 2011 in werking getreden. In 2014 is de Omgevingsverordening gewijzigd vanwege de vaststelling van het POL 2014, waarin is bepaald dat er een nieuw hoofdstuk 'Ruimte' aan de Omgevingsverordening wordt toegevoegd. Dat hoofdstuk 'Ruimte' is gericht op de doorwerking van het ruimtelijke beleid van POL 2014 naar gemeentelijke ruimtelijke plannen.

Uitsnede kaart 8 Milieubeschermingsgebieden

Op basis van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is het besluitgebied gelegen in de boringsvrije zone Roerdalslenk. Het is in het gebied Roerdalslenk verboden een boorput of een bodemenergiesysteem te maken of hebben of de grond te roeren, dieper dan de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei. Tevens is het verboden werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de beschermende werking van de Bovenste Brunssumklei kunnen aantasten.

Met het onderhavige plan wordt niet voorzien in een boorput, bodemenergiesysteem of enige andere wijze de grond geroerd dieper dan de bovenkant van de Bovenste Brunssumklei. Er zijn daarom geen belemmeringen die voortvloeien uit dit beleid.

Tevens is het besluitgebied gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied. Ook hiervoor gelden een aantal activiteiten die verboden zijn. Door uitvoering van het plan vinden geen activiteiten plaats die een gevaar kunnen opleveren voor het grondwater.

Geconcludeerd wordt dat de Omgevingsverordening Limburg 2014 geen beperkingen oplegt aan de projectlocatie.

2.3. Regionaal beleid

In Limburg kennen we een groot aanbod van verblijfsrecreatieve voorzieningen. Er is op veel plaatsen sprake van een overaanbod. Aan de andere kant staat de kwaliteit van de voorzieningen onder druk.

De recent in opdracht van de provincie Limburg uitgevoerde vitaliteitsscan bevestigt dit beeld. Via onder meer het uitwerken van de principes van dynamisch voorraadbeheer op regionale schaal voor verblijfsrecreatie probeert de provincie Limburg samen met de regio tot een kwaliteitsverbetering te komen.

Dat betekent dat bij toevoeging van verblijfsrecreatieve accommodaties goed moet worden gekeken naar het regionale aanbod en de regionale behoefte. Dit geldt zowel kwalitatief als kwantitatief. Een toevoeging moet passen binnen de behoefte en voorzien in een duidelijke kwalitatieve verbetering. Tegelijkertijd zal bij een (regionaal) overaanbod bekeken moeten worden hoe dit terug kan worden gedrongen. Dat kan door het schrappen in bestaand aanbod, harde of zachte plannen.

In de regio Midden-Limburg wordt gewerkt aan een visie op verblijfsrecreatie, waarin het dynamisch voorraadbeheer en de kwaliteitsverbetering op regionale schaal wordt uitgewerkt. In deze uitwerking zal moeten blijken hoe met de kwantiteit en kwaliteit van de verblijfsaccommodaties zal worden omgegaan.

Ter overbrugging van de periode totdat de visie gereed is, is afgesproken dat in principe alle recreatieve ontwikkelingen besproken worden in het periodieke regionale overleg. Alleen als sprake is van minder dan 30 recreatieve eenheden dan hoeft een ontwikkeling niet besproken te worden in dit overleg. De desbetreffende gemeente mag dan zelf beoordelen of medewerking wordt verleend aan de recreatieve ontwikkeling. Voor het voorliggende initiatief geldt dat sprake is van één recreatieve eenheid. Het initiatief hoeft daarom niet in de regio besproken te worden.

2.4. Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Echt-Susteren 2012-2025

De Structuurvisie 2025 "Ontwikkelen met kwaliteit" is door de raad van de gemeente Echt-Susteren vastgesteld op 18 december 2012.

Voor zowel het buitengebied als het stedelijk gebied zijn in de structuurvisie een aantal ambities neergelegd. Het realiseren van deze ambities draagt bij aan het halen van de algemene doelstelling om ook in 2025 en de periode daarna een aantrekkelijke gemeente te zijn waar het prettig wonen, werken en recreëren is. Omdat het geldende bestemmingsplan Buitengebied Echt-Susteren geen mogelijkheden biedt om de gewenste bestemming te realiseren, dient het verzoek getoetst te worden aan de Structuurvisie Echt-Susteren 2012-2025, "Ontwikkelen met kwaliteit". Op het voorliggende verzoek is het algemeen beleidsuitgangspunt "Versterking van het (extensief) toeristische en recreatieaanbod" van toepassing. Recreatie is voor de gemeente van toenemend belang en binnen dit kader ook de kleinschalige verblijfsrecreatie.

Als hoofdlijn bij het realiseren van recreatieve dag- en verblijfsvoorzieningen geldt dat geen nieuwe bebouwing aan het buitengebied wordt toegevoegd en dat deze voorzieningen kleinschalig van aard zijn. Dergelijke voorzieningen mogen daarom worden gevestigd in voormalige (agrarische) bedrijfsbebouwing (NAB), als nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf of in een burgerwoning. Het onderhavige gebouw kan hier niet onder worden geschaard. Echter, de Structuurvisie stelt ook niet dat uitsluitend op deze locaties verblijfsrecreatie mag worden gerealiseerd.

Gelet op het bovenstaande kan ten aanzien van de projectlocatie worden gesteld dat sprake is van hergebruik van een bestaand vergund gebouw en daarbij de ontwikkeling kleinschalig van aard is. Door het bestaande gebouw een nieuwe functie te geven wordt leegstand en verloedering van de omgeving voorkomen. Aanvullend hierop zal vanuit planologisch en milieuoogpunt een verbetering optreden als de functie clublokaal wordt gewijzigd naar recreatiewoning. Daarnaast is deze projectlocatie uniek omdat bezoekers van de recreatiewoning hun eigen paard kunnen meenemen. Dit is uniek in de regio.

Zo beschouwd past het plan binnen de Structuurvisie.

Limburgs Kwaliteitsmenu/ Gemeentelijke Kwaliteitsmenu

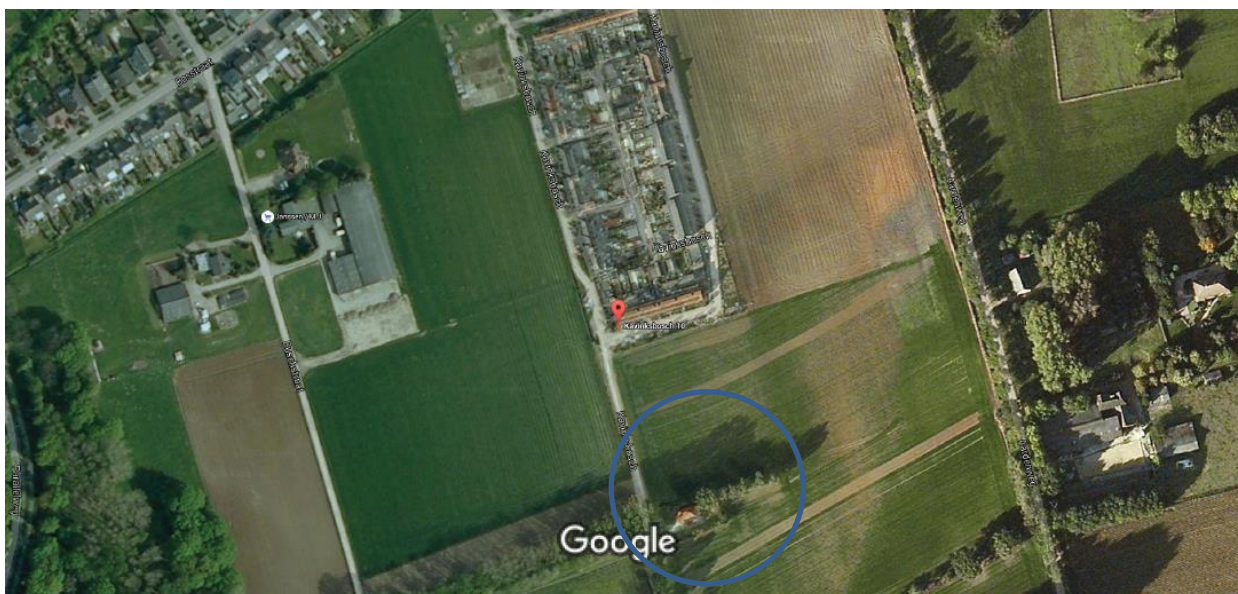
Door de provincie Limburg is op 12 januari 2010 als uitwerking van de POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering, de beleidsregel Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) vastgesteld. In 2015 is het POL2014 in werking getreden. Ook in het POL2014 is aandacht geschonken aan het LKM. In paragraaf 3.2.6. "Instrumenten op maat" is opgenomen dat het LKM is overgedragen aan de gemeenten. De provincie gaat er vanuit dat gemeenten zelf invulling geven aan dit kwaliteitsbeleid. Op grond van het LKM/GKM is bij een ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied altijd een ruimtelijke-landschappelijke inpassing vereist. Aangezien bij het voorliggend initiatief sprake is van verblijfsrecreatie, is de categorie "Basiskwaliteit Plus" van toepassing. Dit betekent dat 80% van de totale omtrek van het bestemmingsoppervlak dient te worden ingepast. Dit inpassingsplan zal in overleg met de gemeente worden opgesteld. De te treffen landschappelijke inpassing zal worden vastgelegd in de LKM/GKM-overeenkomst die zal worden afgesloten.

3. Gebiedsbeschrijving

3.1. Ligging projectlocatie

De projectlocatie is gelegen in het zuiden van de gemeente Echt-Susteren, nabij de grens met Duitsland. Het perceel waarop de voorgenomen gebruikswijziging wordt gerealiseerd ligt in het grensgebied van het stedelijk gebied en het buitengebied. Het stedelijk gebied bestaat uit een nabij gelegen woonwijk (Heide) en het buitengebied laat zich kenschetsen door de groene (bosschages) open structuur waarbinnen enkele agrarische bedrijven zijn gelegen. Naast de projectlocatie ligt de Hoeve IJzerbosch, die tevens gebruik maakt van de weilanden gelegen rondom de projectlocatie.

Op het onderstaand topografisch kaartje is de ligging van de projectlocatie in de paarse cirkel aangegeven (bron: Google Maps).

4. Planbeschrijving

4.1. Het bestaande pand

De bouwkundige aanpassingen zullen enkel intern worden verricht. Extern zijn deze aanpassingen niet zichtbaar. Er is dan ook geen sprake van een architectonisch-stedenbouwkundige verandering ten opzichte van de bestaande situatie. Het bouwplan zelf heeft daarom ruimtelijk geen gevolg en behoeft daarom geen deel uit te maken van de voorliggende ruimtelijke onderbouwing.

5. Omgevingsaspecten

5.1. Akoestiek

Een recreatiewoning is een niet geluidsgevoelig object op grond van de Wet geluidhinder, waardoor aspecten van wegverkeerslawaai en spoorweglawaai niet van toepassing zijn. De ontwikkeling ziet op de realisatie van een recreatiewoning in een voormalig clublokaal. De recreatiewoning zal geen nadelige invloed hebben op de directe omgeving.

5.2. Water

In het kader van de Watertoets moet elk ruimtelijk plan een waterparagraaf bevatten, waarin wordt aangegeven hoe in het plan wordt omgegaan met water. In deze paragraaf is dit beschreven. Voordat wordt ingegaan op de locatie specifieke kenmerken van het plangebied, is eerst het relevante beleid samengevat.

Europees- en Rijksbeleid

Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) heeft als doel om de kwaliteit van de Europese wateren te verbeteren ("goede toestand") en die kwaliteit goed te houden. Het belangrijkste middel om dit doel te bereiken is het stroomgebiedbeheersplan (SGBP). In een dergelijk plan worden de waterkwaliteitsdoelen en de daarvoor benodigde maatregelen beschreven om deze goede toestand te bereiken. Nederland maakt deel uit van vier internationale stroomgebieden. Het stroomgebiedbeheersplan Maas is op 27 november

2009 vastgesteld en heeft een looptijd tot eind 2015. Een belangrijk onderdeel van het SGBP is een maatregelenprogramma. Het maatregelenprogramma bestaat enerzijds uit maatregelen die worden genomen in het kader van reeds bestaande nationale en/of Europese wetgeving (bijv. Europese Nitraatrichtlijn) en anderzijds een groot aantal regionale en locatie gebonden maatregelen.

Waterwet

De Waterwet stelt integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering' centraal. Deze benadering gaat uit van het geheel van relaties binnen watersystemen. Denk hierbij aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers. Hiernaast kenmerkt integraal waterbeheer zich ook door de samenhang met de omgeving. Dit komt tot uitdrukking in relaties met beleidsterreinen als natuur, milieu en ruimtelijke ordening. Met de Waterwet is de gemeente beter uitgerust om onder andere wateroverlast tegen te gaan.

Wet ruimtelijke ordening en de Watertoets

De watertoets is per 1 november 2003 wettelijk verplicht (en vastgelegd in het Bro). De watertoets betekent dat ruimtelijke plannen die vanaf deze datum ter inzage worden gelegd, voorzien moeten zijn van een waterparagraaf. Ruimtelijke plannen van de initiatiefnemer worden overlegd met de waterbeheerder. In de waterparagraaf geeft de initiatiefnemer aan welke afwegingen in het plan ten aanzien van water zijn gemaakt. Het is een toelichting op het doorlopen proces en maakt de besluitvorming ten aanzien van water transparant. In geval van locatiekeuzes en bij herinrichting van bestaand bebouwd gebied geeft de initiatiefnemer expliciet aan welke rol de kosten en risico's van verdroging, verzilting, overstroming en overlast hebben gespeeld bij de besluitvorming. De waterparagraaf grijpt zichtbaar terug op de afsprakennotitie en het wateradvies van de waterbeheerder.

Aangezien er bij de realisering van onderhavig plan geen sprake is van een toename van verhard oppervlak, kan het uitvoeren van de Watertoets achterwege blijven.

Nationaal waterplan 2009-2015

Onderdeel van de bovengenoemde Waterwet is het zesjaarlijkse Nationaal Waterplan. Dit plan is de opvolger van de 4e Nota Waterhuishouding (1998) en heeft de status van structuurvisie binnen de Wet ruimtelijke ordening. Tevens maken de (vier) stroomgebiedsbeheersplannen (SGBP's) onderdeel uit van het Nationaal Waterplan. Op deze wijze is sprake van een heldere koppeling tussen Europees (KRW) en rijksbeleid. Duurzaam waterbeheer is het devies van het Nationaal Waterplan. Gemeenten hebben hierin specifieke taken op het gebied van omgaan met afvalwater, hemelwater en grondwater. Daarnaast kunnen gemeenten faciliterend optreden bij het nemen van bepaalde ruimtelijke maatregelen. Gemeenten en waterschappen informeren de provincies over voortgang van het uitvoeringsbeleid en knelpunten bij de uitvoering.

Waterbeleid 21e eeuw: anders omgaan met water

Door de opgetreden wateroverlast heeft de regering de commissie Waterbeheer 21e eeuw in het leven geroepen. De commissie geeft advies over de problemen en hoe die in de toekomst te voorkómen zijn. Op 31 augustus 2000 bracht de commissie het advies Waterbeleid voor de 21e eeuw "Geef water de ruimte en de aandacht die het verdient" uit. De commissie concludeerde dat de manier waarop wij nu met water omgaan niet voldoende is gelet op de verwachte klimaatveranderingen. De bevindingen van de commissie zijn verwoord in de hedendaagse wetgeving en beleidsnota's. In grote lijnen ligt de nadruk op de kwantiteitstrits vasthouden-bergenafvoeren en de kwaliteitstrits schoonhouden-scheiden-schoonmaken.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Met het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) Actueel (2008) onderstrepen het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten de

gezamenlijke opgave om het watersysteem op zo kort mogelijke termijn en tegen de laagste maatschappelijke kosten op orde te brengen en te houden. Samenwerken is de rode draad van het geactualiseerde NBW.

Het NBW is een uitwerking van het waterbeleid 21e eeuw (WB21) en de KRW. De belangrijkste doelen en taken zijn:

- het teveel (overlast) of tekort (onderlast) aan water aanpakken;
- verbetering van de waterkwaliteit.

Regionaal en gemeentelijk beleid

Provinciaal Waterplan Limburg 2010-2015

Het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan Limburg 2010-2015 (PWL) omvat de strategische hoofdlijnen voor het provinciale waterhuishoudkundig beleid. De operationele uitwerking vindt plaats via POL aanvullingen en beleidsregels. Samen met deze uitwerkingen vormt het waterbeleid in het PWL het nieuwe provinciale waterhuishoudingsplan.

Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2010-2015

Het Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2010–2015 (WWRO) is het centrale beleidsplan van het waterschap. Het bevat de beleidsvoornemens voor de periode 2010–2015. Daarnaast wordt een globale doorkijk geboden naar de verdere toekomst. Het watersysteem moet op de toekomst worden voorbereid. In het NBW is afgesproken dat het watersysteem in 2015 op orde moet zijn. Daarvoor moet het waterschap nog aanzienlijke inspanningen leveren. Voor een belangrijk deel gebeurt dit in de planperiode van dit beheersplan. Bij de waterkeringszorg staat veiligheid voorop. De waterkeringen langs de Maas blijven daarvoor op de afgesproken hoogte en sterkte. Tevens zorgt het waterschap voor een goede bescherming van de bebouwde omgeving tegen wateroverlast. Een omvangrijke stedelijke wateropgave maakt hier deel van uit. Water is een belangrijke drager van het landschap en het ecologisch functioneren. Het waterschap realiseert zich ook ten volle dat een gezond ecosysteem een absolute randvoorwaarde is voor de leefbaarheid maar ook het economisch belangrijke recreatie en toerisme. Met onder andere een verdere verbetering van de waterkwaliteit (zuiveren) en een natuurlijke inrichting van beken wordt getracht om de doelstellingen vanuit de KRW zoveel mogelijk te realiseren.

Er is geen sprake van realisering van nieuwe gebouwen. De hierboven genoemde criteria zijn niet aan de orde. Omdat in het plangebied geen water(schaps)belangen spelen is het doorlopen van het proces van de Watertoets niet noodzakelijk.

5.3. Bodem

Voorafgaand aan het volgen van een ruimtelijke procedure dient te worden nagegaan of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het huidige of toekomstige gebruik. Het belangrijkste uitgangspunt hierbij is dat aanwezige bodemverontreinigingen geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem en dat de bodemkwaliteit niet verslechtert door grondverzet.

De projectlocatie is momenteel in gebruik als clublokaal en de beoogde ontwikkeling ziet op de realisatie van een recreatiewoning waarin mensen gedurende een korte periode zullen verblijven. Er vindt dus geen wijziging naar een gevoelige functie plaats. Omdat het gaat om de realisatie van een niet gevoelig object, is onderzoek niet noodzakelijk en kan worden geconcludeerd dat het aspect bodem geen belemmering vormt voor de beoogde ontwikkeling.

5.4. Ecologie, flora en fauna

Vogel- en habitatrichtlijn

Vanuit Europa is de bescherming van soorten en gebieden geregeld in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. De Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn

92/33/EEG) hebben de bescherming van soorten en hun natuurlijke habitats tot doel. Elke lidstaat is verplicht om speciale beschermingszones aan te wijzen, die samen één Europees netwerk van natuurgebieden vormen: 'Natura 2000'. Tot voor kort speelde de Vogel- en Habitatrichtlijn een belangrijk rol in het Nederlandse rechtssysteem. Het beschermingsregime van artikel 6 van de Habitatrichtlijn had namelijk een rechtstreekse werking. Dit gold ook voor de Vogelrichtlijn. Met de implementatie van de bepalingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn in de Nederlandse wetgeving is een einde gekomen aan de rechtstreekse werking van deze richtlijnen. De soortenbescherming is nu verankerd in de Flora- en faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet 1998.

Onder de werking van de Natuurbeschermingswet 1998 vallen:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- beschermde Natuurmonumenten;
- gebieden door de minister aangewezen ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

Het Natura 2000 netwerk bevat dus de gebieden die zijn aangewezen onder de Vogel- en Habitatrichtlijn en zijn daarmee geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. Voor die gebieden geldt dat aanwijzingsbesluiten zijn opgesteld waarin staat voor welke soorten en habitats het desbetreffende gebied is aangewezen en welke instandhoudingsdoelstellingen er gelden voor deze soorten en habitats.

Op een afstand van circa 4 kilometer ten noorden van de projectlocatie ligt het Natura 2000 gebied "Abdij Libosch en voormalig klooster Maria Hoop". Op een afstand van ruim 5 kilometer is het Natura2000-gebied "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" gelegen.

Gezien de afstanden tussen de projectlocatie en deze natuurgebieden zal de beoogde ontwikkeling geen negatief effect hebben op de kwalificerend soorten of habitats in deze Natura 2000 gebieden. Nader onderzoek kan dan ook achterwege blijven.

Flora- en faunawet

Zorg voor alle inheemse planten- en diersoorten en voor de natuurlijke rijkdommen van gebieden wordt gegarandeerd door de naleving van de wet- en regelgeving ten aanzien van natuur en milieu. De instrumenten die deze bescherming mogelijk maken zijn op Europees niveau vertaald in Natura 2000. De Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn zijn in Natura 2000 opgenomen.

De Europese wetgeving is in Nederland vertaald in de Flora- en faunawet voor de soortbescherming en in de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 voor de gebiedsbescherming. Nederland heeft daarmee de Europese wetgeving in de nationale wetgeving verankerd. Door voorafgaand aan een (bouw)project of ruimtelijke ontwikkeling rekening te houden met het eventueel voorkomen van beschermde en/of zeldzame planten- en diersoorten kan effectief worden omgegaan met de aanwezigheid van een beschermde soort.

Aangezien in dit plan alleen sprake is van interne aanpassingen worden geen activiteiten uitgevoerd of werkzaamheden verricht die van invloed kunnen zijn op beschermde plant- en diersoorten. Het uitvoeren van een ecologische quickscan is dan ook niet aan de orde. Flora en fauna vormen derhalve geen belemmering voor dit plan.

5.5. Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is een wijziging van de Wet milieubeheer (Wm) van kracht geworden. In hoofdstuk 5 is titel 2 luchtkwaliteitseisen ingevoegd (ook "Wet luchtkwaliteit" genoemd). Gelijktijdig zijn de volgende besluiten en regelingen van kracht geworden:

- Besluit 'Niet in betekenende mate';
- Regeling 'Niet in betekenende mate';
- Regeling 'Beoordeling luchtkwaliteit 2007';
- Regeling 'Projectsaldering luchtkwaliteit 2007'.

Deze nieuwe wet- en regelgeving omvat maatregelen om zowel de uitstoot van schadelijke stoffen te beperken en te voorkomen dat mensen langdurig worden blootgesteld aan verontreiniging.

Goede ruimtelijke ordening

Het bevoegd gezag moet bij ruimtelijke besluiten het aspect luchtkwaliteit meewegen in de besluitvorming. In het kader van de Wm moet worden getoetst aan de voorschriften van Titel 5.2 (Luchtkwaliteitseisen). In artikel 5.16, eerste lid, onder a Wm is vastgelegd dat bij de vaststelling van een ruimtelijk plan aannemelijk dient te worden gemaakt dat een uitoefening of toepassing, rekening houdend met de effecten op de luchtkwaliteit van onlosmakelijk met die uitoefening of toepassing samenhangende maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit, niet leidt tot het overschrijden, of tot het op of na het tijdstip van ingang waarschijnlijk overschrijden van een Bijlage 2 van de wet opgenomen grenswaarden.

Niet in betekenende mate (NIBM)

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip 'Niet in betekenende mate'. Dit begrip is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toets aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit worden uitgevoerd. Onderhavig plan behoort tot de in de lijst opgenomen categorieën van gevallen en moet daarom worden gerangschikt als een activiteit die in niet betekenende mate bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

Geconcludeerd moet worden dat het aspect luchtkwaliteit geen beperkingen oplevert.

5.6. Externe veiligheid

Ten aanzien van het aspect externe veiligheid dient te worden bekeken of de projectlocatie in de invloedssfeer ligt van opslag en transport van gevaarlijke stoffen van stationaire of mobiele risicobronnen. Hierbij dient te worden onderzocht:

A. Niet-stationaire bronnen:

- transport van gevaarlijke stoffen via de weg, spoor, water of buisleidingen;

B. Stationaire bronnen:

- omliggende inrichtingen;

- industrie.

Risicobenadering externe veiligheid

De risicobenadering externe veiligheid kent twee begrippen om het risiconiveau voor de omgeving aan te geven: het plaatsgebonden risico (pr) en het groepsrisico (gr).

Het pr is de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats langs een transportroute verblijft, komt te overlijden als gevolg van een incident met het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het pr werd voorheen ook wel individueel risico genoemd. De norm voor het plaatsgebonden risico ligt in principe op 10⁻⁶ per jaar, oftewel een kans van één op een miljoen. Voor nieuwe situaties geldt deze norm als grenswaarde. Voor bestaande situaties met een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10⁻⁶, geldt deze norm als streefwaarde. In zulke situaties geldt een standstillbeginsel totdat aan de norm van 10⁻⁶ per jaar wordt voldaan. Voor kwetsbare bestemmingen die zich binnen een gebied bevinden met een pr dat hoger is dan 10⁻⁵ per jaar is pas sprake van een dringende sanering.

Het gr is de kans per jaar per kilometer transportroute dat een groep van tien of meer personen in de omgeving van een transportroute, in één keer dodelijk slachtoffer wordt van een ongeval op die transportroute. Voor het gr is een oriëntatiewaarde vastgesteld die afhankelijk is van het aantal dodelijke slachtoffers per kilometer transportroute: $0,01/N^2$, waarbij N gelijk is aan het aantal dodelijke slachtoffers. Dus:

- voor tien of meer dodelijke slachtoffers is de oriëntatiewaarde gelijk aan $1/10^{-4}$, oftewel een kans van één op tienduizend per jaar;
- voor honderd of meer dodelijke slachtoffers is deze kans $1/10^{-6}$, oftewel één op een miljoen per jaar;
- voor duizend of meer dodelijke slachtoffers is deze kans $1/10^{-8}$.
In tegenstelling tot de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico mag van de oriëntatiewaarde voor het gr door het bevoegd gezag worden afgeweken, mits er een goede reden toe is. Hierbij moet een verantwoording van het gr worden afgelegd.

In en nabij het plangebied zijn geen bedrijven gevestigd en/of activiteiten bekend die een onacceptabel veiligheidsrisico vormen voor wat betreft het pr en het gr. De voorgenomen activiteit levert voor de omgeving ook geen veiligheidsrisico's op. Ook zijn in en nabij het plangebied geen (spoor) wegen voor het transport van gevaarlijke stoffen aanwezig.

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de projectlocatie.

5.7. Bedrijfshinder

Voor het bepalen of het woon- en leefklimaat als gevolg van de recreatiewoning zodanig wordt aangetast dat geen sprake meer is van een goede ruimtelijke ordening, is relevant wat de afstanden zijn van de recreatiewoning tot voor geluid gevoelige objecten. Deze relevantie geldt zowel voor wat betreft de invloed die uitgaat van de recreatiewoning op deze objecten, als andersom. Het gaat dan om de volgende objecten:

a. Voetbalvereniging Susterse boys;
Aardeweg 35, 6114 AN Susteren;
Kantine Susterse boys;
Afstand 201 meter.

b. Hoeve IJzerenbosch;
Aardeweg 31, 6114 AN Susteren;
Stallen paardenhouderij;
Afstand 202 meter.

c. M.J. Janssen;
Buschstraat 1, 6114 AT Susteren;
Opslag Caravans;
Afstand 218 meter.

d. Politie Honden Vereniging St Hubertus;
Buschstraat 2A, 6114 AT Susteren;
Kantine Hondenoefenterrein;
Afstand 411 meter.

Gelet op de activiteiten in deze objecten alsmede de afstand tussen deze objecten en de recreatiewoning, kan geen sprake zijn van aantasting van het woon- en leefklimaat waardoor strijd met de goede ruimtelijke ordening ontstaat.

5.8. Archeologie

De Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) is op 1 september 2007 in werking getreden. De Wamz is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta. De wet is een raamwet, die regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten in hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem. De gemeenten zijn in deze wet tot bevoegd gezag aangewezen.

De gemeenteraad heeft archeologiebeleid vastgesteld teneinde de archeologische waarden afdoende te beschermen. In dit beleid wordt aan de hand van verschillende categorieën bepaald wanneer archeologisch onderzoek nodig is. Dit is afhankelijk van de archeologische verwachtingswaarde, die is aangegeven op de bij de nota behorende kaart.

In het voorliggende plan vindt een inpassende verbouwing plaats van een bestaand pand. Er is geen sprake van graafwerkzaamheden waardoor eventueel aanwezige archeologische waarden niet verstoord zullen worden. Het uitvoeren van een archeologisch onderzoek is daarom niet noodzakelijk.

6. Haalbaarheid

6.1. Inleiding

Naast het toetsen van een omgevingsvergunningaanvraag die afwijkt van het bestemmingsplan aan diverse milieu- en veiligheidsaspecten, dient ook getoetst te worden aan de uitvoerbaarheid van het planvoornemen. Hierbij wordt gekeken naar de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid.

6.2. Economische en financiële haalbaarheid

Het gaat om een private ontwikkeling waarbij het risico geheel wordt gedragen door de initiatiefnemer, tevens eigenaar van de percelen waarop de ontwikkeling zal plaatsvinden. Een en ander is vastgelegd in een anterieure overeenkomst met de gemeente Echt-Susteren. In die overeenkomst is aangegeven welke kosten de gemeente op initiatiefnemer zal verhalen. Bovendien is in deze overeenkomst de afwenteling van eventuele planschadeclaims geregeld.

Voor de gemeente Echt-Susteren zijn geen kosten verbonden aan de verwezenlijking van het plan. Op grond van het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de economische en financiële uitvoerbaarheid van het project voldoende is gegarandeerd.

6.3. Maatschappelijke haalbaarheid

Het planvoornemen betreft het gebruiken van een voormalig clublokaal als recreatiewoning. De recreatiewoning wordt binnen de bestaande bebouwingsstructuur gerealiseerd. De (mogelijke) horecafunctie komt hierdoor te vervallen waardoor ter plaatse de vestiging van een horecagelegenheid met eventuele bijbehorende overlast niet meer mogelijk is. De ruimtelijke situatie wordt hierdoor verbeterd voor de

omgeving. Aangezien het planvoornemen een ruimtelijke verbetering met zich meebrengt mag worden aangenomen dat geen overwegende bezwaren tegen het planvoornemen bestaan. De ruimtelijke onderbouwing wordt echter wel conform de procedure die voor het verkrijgen van de vereiste omgevingsvergunning moet worden doorlopen, ter inzage gelegd. Gedurende die termijn kan een ieder reageren op het planvoornemen en zijn zienswijze geven.

6.4. Conclusie

Het planvoornemen zal gezien het bovenstaande niet leiden tot overwegende planologische bezwaren. Onderhavige afwijking van het bestemmingsplan betekent, na een afweging van de verschillende belangen, een aanvaardbare invulling van het perceel gelegen aan de Kavinksbosch 10 A te Susteren.

7. Overleg en Procedure

7.1. Procedurestappen

Op de voorbereiding van een omgevingsvergunning ex artikel 2.1, eerste lid, onder c juncto 2.12 eerste lid, onderdeel a, sub 3° Wabo is, conform het bepaalde in de Wabo (paragraaf 3.3) de uitgebreide procedure van toepassing, met dien verstande dat het ontwerpbesluit gedurende zes weken ter inzage ligt.

Binnen zes maanden moet op de aanvraag omgevingsvergunning te zijn beslist waarbij de eenmalige mogelijkheid geboden wordt deze termijn met zes weken te verlengen.

De ontwerpbeschikking met de bijbehorende stukken is op grond van de Algemene wet Bestuursrecht (Afdeling 3:4) op ?? -2015 gepubliceerd en heeft aansluitend gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Eenieder is hiermee in de gelegenheid gesteld om zijn/haar zienswijze(n) in te brengen. Er is van deze mogelijkheid wel/geen gebruik gemaakt.